

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 112. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_477B-txt-shoot-idm6343/facsimile.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Derefter paa Thronen
 Jeg, Wids i Muld,
 Gi praled med Kronen
 Af Demant og Guld,
 Men Danmark og Norge,
 Med Anglernes Borge,
 Jeg kaldte nu Hans,
 Som sadde i Stoven,
 I Skjen, i Voven,
 Et Speil for sin Glæds!
 I Mund-Harper sare,
 Med Strange af Guld,
 Som tone til Vre
 For Guder af Muld!
 I Lov-Tunger sulde!
 Hvi friste, forsilde
 I Skælhunger soa,
 At sielden, paa Vingé,
 De heit sig opsvinge,
 Som Land-Vættér smaa?

Det Norske Treklover.

Der vorde en Blomst paa Norges Fjeld,
 Ved Alfarsvei,
 Med Virke-Lovet den har det Held,
 Den visner ei.
 Den vorde for Hakon Adelsreen,
 Og for de Lo,
 Som gik i Veger fuldtit for Gen,
 Eliandi Saga loe.

Den Første, han var som Døvre hai,
 I Widsje smal,
 Den Anden heller som Døvre drei,
 Men lav i Hal!
 For Trygges og Harald Granskes Son,
 Og Adelsreen,
 Med Trellingbladet saar vintergren
 Dog Blomsten een!
 Med fankende Blik og Bjørnemod,
 De gjorde Get;
 De døde Klippen med Vand og Blod,
 Det holdt saa heldt!
 Fra England kom de alle Tre,
 Med Daaben hjem,
 I Funtén smelted de Is og Sne,
 Det soed til dem!
 For tidlig kom Hakon med Lærdem reen,
 Et Sags Ord,
 For tidlig døde Kong Adelsreen,
 Sang Skjald i Nord!
 Hans Heltis var af hedenst Art,
 Det selv han sandt,
 Til ham i Balhald en Blods var spart,
 Og den han vandt!
 Fra Fredegods Tid ei noget Drot,
 Det seer man let,
 Blev viist til Balhald med Kvad saa godt,
 Og dog saa stet;

